

מאד אני מצטער שלא ניתן לי להשתתף בהספידו של האי גברא

רנא זיקירא הרב הגאון הג' , וכו' , ר' ידוב הכהן קוק זצ"ל. ספורטס

היה רכי בר קוק, אבל את כחו בתורה הכירו לא רבים, אלא אלה שעמדו

עמו ביחסים רי קרובים, או שהיה להם עסק עמו בהלכה למעשה. ענותן היה,

צנוע היה, כורח מן הפרסום, הוא לא הרבה לכתוב, ואך כעט פרסם בדפוס,

וגם על מה לא הרבה להרצות, אך מה שיצא מליו, או מפי עמו, כדבר ד'

זו הלכה, ובפרט כשהיה הדבר צונע למעשה, הרי זה היה בבחינת סמן זית זך.

דיבורו היה בנחת, כמנוח, דברי חכמים בנחת בשמעיהם, בסידור נאה, בהרצאה

נעימה, והדברים יצאו כהירים, מאירים, קולעים אל הנקודה הרשימה, בעוסק

וביושר. כי שפתי כהן ישמחו דעת, ישמחו כמובן של הסתנה והמלכה, שפתי

לא מיהרו לפעול, אך כשנפתחו שפתי הפיקו דעת, ומשנתו היתה נקיה וברורה.

ומה גדלה ומה עצמה מאד אהבתו העזה לישראל ולארצו, ואיזו

שלהבת אש של מעלה, התחילה יוקדת ועולה, כדי דברו ~~שהיה~~ בתחית האומה

ובראשית צמחת באולתה, הורבשה אז השראה ~~ב~~ כרוחו הגדול של אחיו גאון

ישראל אורו ותפארתו זצוק"ל, זי"ע. כמה מעלות טובות, כמה סגולות יקרות,

התאחדו באותו רכי בר, החביב, האהוב, האהב את הבריותו גדלות של תורה,

יראה מהורה, יראה עילאה, בבחינת הצבע לבת, צורה, כלומר, ענוה אצילית,

חכמה ודעת, אמת וישרות, עזה וכינה - ואני מוסיף עוד, בתמסרות לתפקידו

אסת מה באדר היה ידירנו היקר ז"ל להתמסרותו לתפקידו בתור רב בישראל,

כפי שסעתי מסקורביו ומסכיריו רבות בשנים, ומה גדלה התמסרותו לתפקידו

הגבוה במכון הרי פישל שעמד תחת הנהלתו ופיקוחו עד יומו האחרון. אסת מה

שאם נהדר היה כהן גדול זה, באיזו התמסרות נאמנה, חנך יגורים קשים

ומרים, בצאתו מן הקודש, מתפקידו בעולם הזה, לקדש הקדשים בעולם העליון.

חנך יגורים קשים
ומרים, בצאתו מן הקודש, מתפקידו בעולם הזה, לקדש הקדשים בעולם העליון.

יהי זכרוך ברוך, אלסנתו הרבנית היקרה בניו ובנותיו וחתיניו החשובים,
ובראש המשפחה הכבודה ידי"נ בנו הג"ר רפאל הכהן קוק שליט"א, הרב אב"ד
בטבריה עיה"ק, ח"ו, ואחיו הרבול בתור ת"ח וחוקר ר' שאול חנן קוק הי"ו
יקבלו נא תחומים לבביים, מסני ירידו הנאמן במסך שנים רבות. המקום
ינחם אותם בתוך שאר אבל ציון וירושלים, ובירושלים הבנויה ינוחמו,
וננחם כולנו, בטהרה בימינו, אמן